

Doorvechten loont!

Het is alweer een week of vier geleden, maar op 10 januari heeft De Juiste –Z– 2 een overwinning behaald op Blerick 2, die toen 3^e stonden. Zelf heb ik deze ronde niet meegespeeld, maar opgetreden als wedstrijdleider en teamleider, terwijl ik leerde voor mijn tentamen Latijnse Taalkunde. Het was, zoals gebruikelijk, erg spannend!

quaeso ut benignis accipiatis auribus (Plautus – Menaechmi r. 4)

Ik hoop dat jullie het zullen vernemen met welwillende oren.

Ook Tom Katoen en Tobias waren verhinderd, naast ikzelf, waardoor we met twee invallers speelden. En niet de minste, kan ik je vertellen! Eric speelde voor ons op bord 4 met wit en Peter op bord 5 met zwart. Verder speelde René op 1, Mick op 2, Jules op 3, Joop op 6 en Emel en Tom Koolen sloten de rij op 7 en 8.

Vanaf het begin van de dag was er vertrouwen bij de meeste spelers. Soms terecht, soms ook niet. René was in praktijk als eerste klaar, maar zijn halfje werd pas laat genoteerd, omdat zijn tegenstander, Jose Alonso de laatste *zetherhalingszet* een hele tijd uitstelde. Het was een vlotte partij waarin een stelling overbleef met een wit en een zwart paard (nee, geen zebrapaard!) en enkele zware stukken. René verzekerde mij dat hij zou winnen als zijn tegenstander niet voor zetherhaling/eeuwig schaak zou kiezen. Dus uiteraard werd het remise, hoewel ze officieel geloof ik als 4e of 5e klaar waren.

Joop speelde op bord 6 met wit een interessante partij tegen Frank van Overbeek. We zijn van Joop degelijk spel gewend, maar daar had Frank helemaal geen trek in. Er werden over en weer stukken geofferd, er werd veel gezien, maar net zo veel over het hoofd gezien. In de analyse, waar ik natuurlijk bij was, werd er een variant voor Joop uitgespeeld die snel winnend was, maar weinig partijzetten later een matvariant die Frank gemist had. Uiteindelijk, na twee offers (?) van zwart kwam er een eeuwig schaak op het bord en werd het remise. $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$

Tom zat met wit op bord 8 voor zijn tweede partij in ons team. De vorige ronde had hij een fantastische stelling weggegeven en gewonnen. Op 10 januari speelde Tom een goede partij tegen Hans Peters. Door een kleine schaakblindheid of iets dergelijks, verloor hij na de opening zijn h-pion. Nog steeds niets aan de hand. Naarmate het middenspel vordert komt de koning van Tom steeds meer in zijn blootje te staan. En die zwarte torens willen dat maar al te graag zien! Een geweld van torens en pionnen en het geheel wordt niet beter als Tom zijn looper tegen het vijandige paard ruilt. Maar nu moeten jullie even naar boven scrollen, om de titel te herlezen. Doorvechten loont. Tom blijkt noch bloost en weet een aantal keren mat te voorkomen. Ondertussen manoeuvreert hij zijn eigen torens naar de 7^e rij om zijn tegenstander een beetje schrik aan te jagen. En dat lukt, want na diverse torenzetten weet zijn tegenstander niet hoe hij het moet aanpakken en Tom mag remise accepteren. Toms doorzettingsvermogen in een verloren stelling heeft het team een halfje opgeleverd, waar iedereen vrolijk van werd! 1 – 1

Nu laat mijn geheugen me weer in de steek wat betreft de chronologie, maar bij mijn weten speelde Eric de derde partij uit. Met wit mocht hij het opnemen tegen Simon

Plukkel, teamcaptain van Blerick 2. De partij begon evenwichtig, maar ik begon medelijden met Simon te krijgen toen Eric een licht stuk op de 6^e rij plantte, gedekt door een pion. Het was niet moeilijk om te oordelen dat wit positioneel beter stond. Helaas heb ik niet gezien hoe Eric het punt incasseerde, maar ik geloof dat het vrij dwingend en onvoorkomelijk was. Eric, nog bedankt voor het invallen! 2 – 1

Emel op bord 7 speelde weer zoals Emel speelt. Zonder theoretische kennis een prachtige partij spelen. Tegengestelde rokades en pionnenstormen kwamen op het bord. Ik vermoed dat Emel een paar keer verkeerde keuzes heeft gemaakt in zijn pionzetten, maar dat is hem al uitgelegd. Natuurlijk weet iedereen ook dat Emel éélke seconde gebruikt en op het nippertje de tijdcontrole haalt, maar hij flikt het elke keer. Na de mislukte pionnenstorm van Emel oordeelde ik dat zijn tegenstander, Niek Sijbers, een betere stelling had. Twee verbonden vrijpionnen in het centrum, daar krijg je spontaan claustrofobie van! Maar Emel had nog een trucje in petto, waarvan ik de details vergeten ben (ik geloof dat er een “gedwongen” dame-ruil plaatsvond). In elk geval kon Emel na dame-ruil één van beide centrumpionnen winnen en hield hij een eindspel met ongelijke lopers en één pion meer over. Zoals een goede teamspeler betaamt, kwam hij de teamleider vragen of hij remise mocht aannemen en dat mocht. 2½ – 1½

Niet lang daarop werd het remise tussen Jose Alonso en René Snoeck en stond het 3 – 2. Jules speelde op bord 3, zijn eerste ronde met zwart. Hij kreeg een normale opening en een normaal middenspel. De witte stukken, bestuurd door Mari Jacobs, kregen telkens wat meer positioneel voordeel. Het leuke van in een team zitten bij Jules is dat hij me af en toe op de hoogte houdt met commentaren als: *als hij nu zijn voordeel niet pakt, dan maak ik ‘m helemaal af!* Dat viel geloof ik wel tegen en op een bepaald moment zag ik visioenen van een verliespunt door Jules. Maar visioenen zijn misleiden en de volgende opmerking kwam eraan: *Hij heeft net zijn voordeel weggegeven.* En dat klopte. Wat er precies gebeurd is moeten jullie aan Jules vragen, maar jullie kennen allemaal zo’n stelling waarbij alle stukken instaan, alle stukken elkaar dekken en je 10x alles moet narekenen. Zo’n stelling had Jules ongeveer en op dit cruciale punt dacht hij een paar zetten dieper dan zijn tegenstander en kon hij stukwinst incasseren. Daarna speelde Jules het bijzonder soepel uit! Grappig detail: toen Jules zijn tegenstander bijna schaakmat had, filosofeerde ik met Tom Koolen welke zet voor zwart de snelste manier zou zijn. We hadden allebei een zet in gedachten, maar Jules dacht wat anders en speelde de beste zet: De Juiste Z! 4 – 2, en het eerste matchpunt binnen!

Onze invaller Peter speelde op bord 5 een lange partij. Hoewel het ratingverschil groot was in Peters voordeel, wilde het in de partij niet vlotten. In mijn bescheiden mening ging de partij lange tijd (erg lange tijd) gelijk op. Ik schrijf dit 4 weken na dato, dus ik weet niet of alles nog klopt, maar uiteindelijk bleef Peter volgens mij met één vergevorderde pion over, maar zijn tegenstander met 3 verbonden pionnen aan de andere kant, beide partijen versterkt met een loper en een toren. Ik weet niet waarom, maar Peter zag er heil in om zijn vergevorderde pion te ruilen tegen de loper van Paul van der Wouw. Wat hij ermee trachtte te bereiken weet alleen Peter, maar hij bereikte wel dat de sfeer in de kroeg tamelijk somber werd. Maar nu mag ik gelukkig weer naar de titel verwijzen, want doorvechten loont!!! In een *waarschijnlijk* verloren stelling voor zwart kregen we een situatie waarbij de zwarte, witveldige loper gepend stond, met als kop- en staartstuk de beide torens, beide ongedekt. Helaas voor Blerick

plaatste Paul van der Wouw zijn koning op het witte veld g2 en kon Peter (à tempo) Le4+ spelen, met torenwinst. 5 – 3!

Op bord 2 speelde Mick met wit. En hoe! Na een a-typisch middenspel was zet 20 Mick's moment! Toren maal pion d6, die gedekt staat door de zwarte koning. Een prachtig torenoffer, en dat tegen een speler met een 100+ hogere rating! Het torenoffer was correct, want er kwam een mat in 14 op het bord. Helaas koos Mick de meest logische voortzetting die niet resulteerde in mat. Wellicht dat de tijd ook meespeelde. Er was geen acute tijdnood, maar met 20 minuten op de klok neem je toch minder tijd dan met een uur. Uiteindelijk kon Mick wel nog een paard en een pion voor zijn toren krijgen en had hij genoeg reden om door te spelen. Ergens later in de stelling (toen Jules net een stuk voor stond) bood Mick remise aan en zoals een goede teamspeler betaamt, overlegde Hans Janssen met de Blerickse teamleider en vroeg hij hoe de zaken ervoor stonden:

“*Hoe staan we ervoor? – Kut!*”, einde gesprek en remise werd geweigerd. Zwart offerde op zet 33 de kwaliteit terug, om de weg naar de witte koning vrij te maken. Later werden dames geruild en bleef Mick achter met een verloren eindspel. De witte koning werd in de hoek gehouden door een gedekte toren op f4 en de zwarte koning kon rustig naar de witte pionnen lopen. Doorvechten loont niet altijd, maar wordt wel gewaardeerd! 5 – 3. Een link naar de partij en analyse van Hans staat op onze website.

Persoonlijke uitslagen:

René Snoeck (1946)	Jose Alonso (1751)	½ – ½
Mick Godding (1599)	Hans Janssen (1719)	0 – 1
Jules Daemen (1688)	Mari Jacobs (1704)	1 – 0
Eric Brouwers (2019)	Simon Plukkel (1575)	1 – 0
Peter Mergelsberg (1827)	Paul van der Wouw (1502)	1 – 0
Joop Dekens (1533)	Frank van Overbeek (1570)	½ – ½
Emel Beciri (1326)	Niek Sijbers (1464)	½ – ½
Tom Koolen (822)	Hans Peters (1425)	½ – ½

Een mooie overwinning die onze tweede plek in het klassement handhaaft, nog steeds met een half bordpunt achter 't Pionneke 2. Zoals jullie in de verslagen kunnen lezen en vast ook wel weten, heeft DJZ 1 onverwacht makkelijk gewonnen van Kerkrade en DJZ 3 gelijk gespeeld tegen Heerlen. In klasse 1B zijn er daardoor drie teams met 6 matchpunten, maar DJZ 1 staat eerste doordat ze een half bordpunt meer hebben dan Maastricht 2 en Schaesberg 2.

Uitslagen in onze klasse:

DJZ 2	-	Blerick 2	5 – 3
GESS 1	-	Bergen	5 – 3
Venlo 3	-	Tegelen 1	2 – 6
't Pionneke 2	-	Horst	5 – 3

Nog drie rondes te gaan en de volgende komt al heel gauw, 14 februari tegen GESS 1. Zij staan momenteel 3^e en als we deze winnen komt het kampioenschap in zicht!

Tot ziens!

Paul